

Lovas István: Kínos összeomlás

2016 szeptember 16. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Negyed százada el?ször Magyarországgal a nyugati sajtó.

Magyarországot ki kell hajítani az Európai Unióból: ez volt a lényege Jean Asselborn luxemburgi külügyminiszter mondanivalójának, amely szeptember 13-án jelent meg a Die Weltben. A nagyhercegségi feudum korábbi szocialista munkáspárti tagja számos uniós honfitársától megszokott módon átkozta el a jobboldali politikai irányítás alatt él? Magyarországot. Hangsúlyozva, hogy az Európai Unió összefogását és értékeit csak úgy lehet meg?rizni, ha Pannóniát vagy ideiglenesen, de inkább örökre kizárják a brüsszeli irányítású blokkból.

A hajnali négykor a lap online portáljára kiposztolt interjú olvastán a hazai balliberális oldalnak végtelen örömében a szokottnál is nedvesebb lett az alsónadrágja, hiszen itt a „nukleáris opcióval", azaz Magyarország uniós szavazati jogának megvonásával való fenyegetésnél is nagyobbat rúgtak Nyugatról túlzottan gáláns eltartójukba, a magyar kormányba és a magyar népbe.

Majd egy olyan váratlan fordulat következett, amire az 1990-es választások el?tt Club Tokaj címmel, a New York Times magazinjában megjelent tudósítás óta nem volt példa.

E cikk adta meg az alaphangot a nyugati sajtónak Magyarországgal kapcsolatban. Ez az amerikai tudósítás idézte akkor az SZDSZ kampányf?nökét, aki elmondta, hogy „ezek" (mármint a magyarok) nem fognak „ránk" szavazni. (E párt hazugsága sajnos akkor sem jött be: túl sokan szavaztak rájuk az „ezek" táborából.)

A nyugati sajtó azután több mint egy negyed évszázadon át szó szerint gejzírként okádta magából a leggátlástalanabb hazugságokat. Mint tette azt Asselborn is említett interjújában, „okokat" prezentálva kidobásunkra az EU-ból. Egy olyan kormányról van szó, állította, amely gyakorlatilag megfojtotta a sajtószabadságot és az igazságszolgáltatás függetlenségét.

Hogy ennek a fordítottja igaz, és a tévénéz?k (RTL Klub stb.), politikainapilap-olvasók (Népszabadság stb.) vagy internetes portálok (Index.hu stb.) hírfogyasztói számát tekintve messze az ellenzéké a többség, vagy hogy a magyar társadalom elsöpr? többségének a bíróságok politikai irányultságáról homlokegyenest más a véleménye (Budaházy 13 éve, vörösiszap-katasztrófa: felment? ítéletek, Gyurcsány szabadlábon és a többi), az senkit ne zavarjon. F?leg a nyugati olvasókat ne, akik hermetikusan, már-már a Rákosi-id?kre emlékeztet? mértékben vannak elzárva a tárgyilagos tájékoztatástól.

Az asselborni emberi aljasság és szakmai idiotizmus elhangzása után alig néhány órával jött a hazai balliberális oldal megdöbbenése. Mindenre, csak arra nem számítottak, ami bekövetkezett… Nemhogy Asselborn lapátjára tettek volna rá még eggyel, hanem ellenkez?leg, mint a tavaszi hóvirágok a hegyoldalból, egymás után bújtak el? a nyugati lapokból az Asselborn-kritika hírnökei, majd akkora ütések e médiamez?b?l a luxemburgi, „rangid?s uniós külügyminiszter" képébe, hogy azt már ritkaságértékükért is öröm volt nézni.

És nem csak a „nacionalista-populista-rasszista" tudjuk „milyen" pártokat képvisel? politikusok.

Ó, nem. Maga a német külügyminiszter, a szocialista Frank-Walter Steinmeier emlékeztette Asselbornt (akinek nyelvileg összetett neve nyugodtan fordítható „született szamárként"). Aki ráadásul még Asselborn személyes barátja is. Milos Zeman cseh szociáldemokrata államf? arra figyelmeztetett, hogy Asselborn kijelentése rendkívüli mértékben káros az Európai Uniónak. Hozzá csatlakozott negatív véleményével párttársa, Bohuslav Sobotka cseh kormányf? is.

A politikai paletta másik oldaláról Manfred Weber, az Európai Néppárt frakcióvezet?je ítélte el a kontraproduktív, ostoba kijelentést. És természetesen megszólaltak a széls?séges, populistáknak nevezett vezet? realista demokrata politikusok, mint a német Frauke Petry AfD-társelnök és a osztrák Heinz-Christian Strache, az FPÖ elnöke, emlékeztetve arra, hogy Magyarország példaszer?en védte meg az EU küls? határait.

De a legnagyobb ütést Asselbornra és a hazai asselbornistákra az ultraballiberális berlini Tageszeitung tegnapi száma mérte. Asselborn kijelentését éktelenül károsnak és példátlannak min?sítve, de a luxemburginak Orbán Viktorral szemben mondott véleményét fenntartás nélkül támogatva, ezt a verdiktet mondta ki:

„Jelenleg Orbán oldalán áll a történelem. A menekültekkel szemben határkerítésekkel megvalósított elhárító magatartását egy évvel ezel?tt bírálták. Ma szinte ez a f?sodor."

A független német Deutsche Wirtschafts Nachrichten pedig abszurdnak nevezte Asselborn Magyarország unióból

való kizárására vonatkozó kijelentését, hiszen „titokban valamennyi EU-tagállam profitál Orbán kurzusából”.

A nyugati lapok nem felejtették el kárbecslésüket abban az irányban sem, hogy az milyen mértékben árt a holnap Pozsonyban kezd?d? EU-csúcstalálkozónak. És voltak bizony olyan nyugati sajtóhangok is, amelyek nem feledkeztek meg arról, hogy a Brexit után most az Európai Uniónak azután mindenre szüksége van, de nem egy újabb tagállam kivonulására.

Hogy a magyar anyanyelv? magyargy?löl?k tábora milyen döbbenettel vette tudomásul azt a tényt, hogy az elmúlt huszonhat év alatt most els? ízben nem a magyarokba rúgóknak – nekik – adtak igazat eddigi nyugati visszhangtáborukban, jellemz? a Magyarország iránt érdekl?d?, angolul olvasók körében nem ismeretlen Eva S. Balogh, a Yale Egyetem volt történelemtanárának a témáról szóló, tegnapel?tti blogjegyzete.

Ez az egyedülléte frusztrációját és keser?ségét napi, mindenhol a szokott mesterséges rémeket látó, legócskább kliséket követ?, torz cikkeibe fojtó blogger hosszú írást szentelt Asselborn interjújának, csámcsogva a luxemburgi politikus olyan kijelentésein, hogy a magyarok a háború el?l menekültekkel szinte rosszabbul bánnak, mint az állatokkal.

Miközben azon kesergett, hogy Asselborn „kemény Orbán-kritikája” óta még kevés id? telt el ahhoz, hogy annak fontosságát kielemezzék a világsajtóban. Így azután e tudós történész végs? kétségbeesésében lecsapott egy „Kolozsvári Szalonna” nevet visel? blogra, amelyben egy Kósi Istvánként író blogtestvére saját magát menekültként azonosítva, magyarul és angolul megfogalmazott nyílt levelet írt Asselbornnak, azt kiposztolva facebookjára. Amelyet tegnap délutánig – aki kíváncsi ellen?rizheti – kemény három személy osztott meg.

Nos, ez az álmenekült elpanaszolta Asselbornnak, írja vele síróan együtt érezve S. Balogh, hogy a magyar nyilvánosságot miként fanatizálták, de olyannyira, hogy az csak az 1940-es évekhez hasonlítható. Ért így révbe érezhet?en a jobboldali Magyarországgal kapcsolatban a kötelez? párhuzamot tolmácsoló bloggernauta.

De Asselborn túllépett egy láthatatlan vörös vonalon, amelyet – igaza van a Tageszeitungnak – az alakuló történelem húzott. És ha már a médiában, azaz a számukra legféltettebb területen is immár hatalmas vereséget szenvedtek, van még tér, ahol nem állhat a jöv?ben a zászló a valósággal baráti viszonyt ápoló er?knek, azaz a tudatukra ébred? hatalmas többségnek?

Lovas István - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló